

Flygaresset Svenne Lindberg om livet mellan stolparna

– av Hans Brattberg

Svenne Lindbergs målvaktsliv finns förevigat i hans fotoalbum.

Sitt livs räddning gjorde fotbollsmålvakten Sven Lindberg under en turné i Sydafrika sommaren 1955. Närmare bestämt i Durban där Djurgårdens IF vann över en kombination från provinsen Natal (med flera f.d. engelska proffs) med 2–1.

Tecknaren i *The Natal Daily News* illustrerade Svennes flygkonster i målet. ”Vi känner till en Charles med det efternamnet, som i ett enmansplan flög över Atlanten. Sven skulle kunna göra det – men utan planet.”

Reseledaren Wolf Lyberg skrev i Idrottsbladet: ”Djurgården (utan fem landslagsspelare som fick stanna hemma) pressades hårt tillbaka och en sydafrikan som spelat i Wolves fick från tjugo meter en fullkomlig drömträff på ett inlägg. Lädret for som en raket rätt genom klungan och spikrakt upp i ena krysset. Folk började jubla, då vi som satt på bänken plötsligt fick se Svenne komma som en kulblix. Han klistrade den hårda bollen under sig i mellangärdet så att han knockade sig själv. Men han höll bollen! Den räddningen är

det otroligaste jag sett någon målvakt prestera under matchstudier i fyra världsdelar under tjugo års bollbeskådande!”

Sven berättar: ”Vi for omkring i Sydafrika i nästan fyrtio dagar. Arne Arvidsson som var ordinarie målvakt kunde på grund av sitt arbete först vara med de sista två. Dessförinnan fick jag stå alla matcher”.

Svenne är när detta skrivs vårt – vid sidan av ”Julle” Gustafsson – äldsta kvarvarande fotbollsproffs. Han föddes i värmländska Rottneros strax söder om Sunne den 31 januari 1930. Han var målvakt i sammanlagt nio klubbar: I Rottneros IK t.o.m. 1951, Karlstads BIK 1952–53, Djurgårdens IF 1954–57, IFK Stockholm 1957–59, Peterborough United FC 1957–58, Barry Town 1958–59, Hammarby 1960–66, Atlanta Chiefs 1967–68 samt ett inbrott i Ope IF, Östersund mot Degerfors 1970.

Lockad av Fjärran Östern

Från Karlstad värvades Svenne till Djurgården lockad av den Fjärran Östern-resa laget skulle

göra efter höstsäsongen 1953. Thailand, Vietnam, Japan och tio dagar i Hongkong stod på programmet.

Ett bestående minne av resan har han i den kamferkista han köpte i Hongkong och där han förvarar sina idrottsminnen – fotoalbum, urklippsböcker och diverse utrustning.

I Japan hade man då åtta TV-kanaler och kunde visa Djurgårdens matcher. I Tokyo tog svenskarna revansch för den försmädliga OS-förlusten 1936, DIF vann med 9-0. Sedan blev det en landskamp (inoff.) i ishockey, som DIF med Tumba i spetsen vann med 9-5, dock utan Svenne som aldrig stått på ett par skridskor. Han fick vakta fotbollsmålet i några få matcher, bland annat i Saigon. I Djurgården hade nämligen värmlänningen Svenne hamnat i skuggan av den ett år äldre dalmasen Arne Arvidsson vilken kom att göra 27 A-landskamper och 13 B-dito. Precis som hans kollega Henry Christensson i HIF (dock 2 B-landskamper i IFK Malmö) fått stå tillbaka för Kalle Svensson (73 A-landskamper, 3 B-landskamper). Båda minns ännu "Målvakternas match" Hammarby-IFK Malmö på Söderstadion i maj 1960 då ingen av dem släppte någon boll förbi sig.

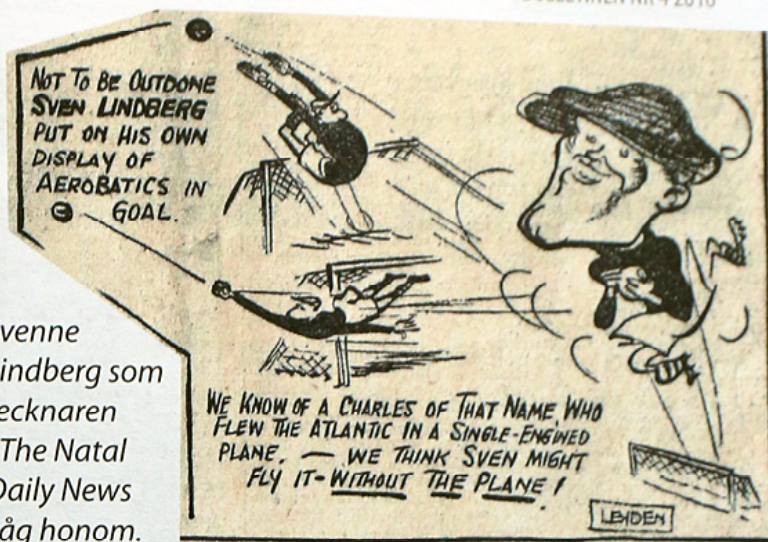
Civilt har Svenne varit verksam i klädesbranschen. Månaden före jul 1953 fick han ledigt från Ströms herrekipering trots stundande julhandel. Djurgårdsledaren Gunnar Lundqvist hade ringt till Svens chef och bett om ledigt för den kommande Fjärran Östernturnén. Chefen var förstående.

– Jag kan inte neka pojken att resa. Jag får tillbaka en välutbildad kille som varit ute och rört på sig. Så det är bara ett plus.

Senare startade Svenne egen agentur och importerade kläder från just Fjärran Östern.

Under två vintrar spelade han som amatör för engelska Peterborough och för Barry Town i Wales. I Peterborough lärde han känna Phil Woosnam och Vic Crowe – båda landslagsmän i Wales. Woosnam och Crowe kom som spelande tränare att ansvara för värvningar till Atlanta Chiefs. Phil Woosnam, kusin med golfproffset Ian, fick tips om sin

Svenne Lindberg som tecknaren i The Natal Daily News såg honom.

svenske bekanting av Frank Soo som tränat Djurgården till SM-guldet 1955.

Det var först sedan Svenne tagit över efter den två år yngre (!) Lasse Wretman i Hammarby som han fick ett landslagsuppdrag – ett enda. Det var i en B-landskamp i september 1964 då Sverige utklassade Norge med 10-2 på Värendsvallen i Växjö. Artikelförfattaren såg honom där och sedan månaden därpå, men då i Hammarby, som utan bröderna Skoglund ("Nacka" avstängd, "Ya" skadad) kvalbesegrade Östers IF med 3-1 inför rekordpublik - 20 855.

Året därpå porträtterades Svenne i Rekord-Magasinet i följande ordalag: *"Denne akrobatiske och pantervige målvakt har på senare år tagit steget fram som en av våra allra främsta burväktare och är ett bevis för att bollfångare oftast når toppen först i 30-årsåldern. Har massor av rutin och en grepp-säkerhet som är imponerande. Är dessutom äregirig som få och gillar att stå i rampljuset."*

Över Atlanten

1967 tog Svenne flyget över Atlanten för att bli proffs i Atlanta Chiefs i Georgia i den nystartade amerikanska fotbollsligan NPSL – National Professional Soccer League. Ligan kallades Piratligan och Rebelligan då den inte sanktionerats av FIFA.

– Det roligaste jag upplevt i fotbollsväg – som en betald semester. Övergångssumman 100-150 000 kr per säsong, månadslön och fri bostad. Saab höll mej med bil – för reklamens skull. Proffskontraktet underteck-

nades på Hotel Anglais i Stockholm. Jag riskerade att diskas när jag kom hem men eftersom jag då skulle fylla 38 struntade jag i det. Min aktiva karriär skulle ändå vara över.

– När jag kom till USA hade man ett helt nytt Atlanta-Fulton County Stadium byggt på elva månader 1965. Där var alltid spikat, nästan 60 000, när det spelades amerikansk fotboll. Våra matcher i vad amerikaner kallar soccer drog i snitt 10 000 åskådare.

TV-bolaget CBS sponsrade ligan och sände matcherna. Inför Svennes ligadebut tränade man på den bruna gräsmattan. När det blev match dagen därpå möttes man av en inbjudande grön matta. Det visade sig att vaktmästarna sprutmålat planen för att den skulle se bra ut i TV.

Året därpå bildades genom sammanslagning NASL – North America Soccer League – där Svennes lag blev mästare. I Atlanta Chiefs var det förutom svensken mest briter, enstaka spelare från Jamaica, Trinidad, Zambia, Sydafrika och Grekland, men inga jänkare.

– I finalen vann vi över Cleveland efter förlängning med 2–1 inför 35 000. Lika många såg min sista match för Atlanta Chiefs, en vänskapsmatch mot brasilianska Santos i oktober 1968. Vi förlorade med 4–2 och Pelé var den siste att göra mål på mig – för säkerhets skull tre gånger.

Tränade Ronnie

När Svenne kom hem blev han målvaktstränare i sex år för sin efterträdare i Hammarby, den nitton år yngre skånskfödde Ronnie Hellström, Samarbetet mynnade 1974 ut i instruktionsboken "Ronnie – målvakten" med undertiteln "med Ronnie Hellströms och Sven Lindbergs målvaktsskola".

"Och det märkligaste av allt. Ronnie klagar aldrig, inte ens när jag i slutmomenten

Efter sin egen karriär tränade Svenne sin efterträdare Ronnie Hellström tills denne blev proffs.

"piskar" fram honom i rasande tempo och låter honom "gå" på den ena svåra bollen efter den andra" skriver Svenne.

Ronnie kontrar med omdömen om Svenne som "Världens mest offensive målvakt" och "Den djärvaste akrobat-

målvakt Sverige någonsin haft". Han skriver att Svenne "med otrolig energi studerat världens målvakter i träning och under matcher och systematiskt bokfört och tagit reda på hemligheterna bakom deras framgångar."

Ronnie hade gjort succé redan som 19-åring då Stockholmsalliansen mötte Dynamo Moskva på Stadion 1968. Det var inte Ronnie som släppte in matchens enda mål, det var "Svarta spindeln" Lev Jasjin, framröstad som 1900-talets bäste målvakt av IFFHS – den internationella organisationen för fotbollshistoria och statistik. I boken kan man se dennes ryss-kyss efter matchen på Ronnies kind. Samma år debuterade Ronnie i A-landslaget mot just Sovjet, 2–2 i Göteborg, fast då var inte Jasjin med.

1974 när boken kom ut blev Ronnie proffs i tyska Kaiserslautern. Med 77 A-landskamper och nio ungdoms-diton (1968–80) kom han att överträffa självaste Kalle Svensson i det avseende.

Svenne förefaller ytterst vital – åren har inte hindrat hans framfart på golfbanan. Dit kom han för några och trettio år sedan genom forne klubbkompisen Tumbas försorg. Lägsta handikapp 8,4 – nu är det 14. Stolt, med ett brett leende, visar han den vandringspokal han just erövrat i åldersklassen 70 plus.

– Det är nog många sjuttioåringar som grämer sig åt att ha fått stryk av en 86-åring!